

Đàn bà

Tuần báo xuất-ban ngày thứ sáu

NAM THU 4 — SO 167 — 4 SEPTEMBRE 1942

MỖI SỐ 0,13

Thư từ và ngân phiếu
xin gửi về

La Directrice du

TUẦN BÁO ĐÀN BÀ

76, WIẾLÉ — HANOI

BA THÁNG 1,60

SÁU THÁNG 3,00

MỘT NĂM 6,00

CHÍNH PHỦ GẤP ĐÔI

PHÁP LUẬT THƯỜNG THỨC

QUYỀN LỢI VÀ BỒN PHẬN CỦA NGƯỜI VỢ GÓA

Theo như tục lệ của ta, nhà lập-pháp định rằng : « Khi người chồng chết thì người vợ góa thay quyền chồng mà quản trị trong nhà » Vì người vợ góa có một địa-vị đặc-biệt như thế, nên pháp-luật đã công nhận cho có nhiều quyền-lợi và bổn-phận riêng.

Quyền-lợi của người vợ góa

Vì quyền lợi của người vợ góa rất nhiều, muốn cho rõ ràng ta có thể chia các quyền lợi đó ra làm hai loại :

Quyền người vợ góa đối với các con chồng ;

Quyền người vợ góa đối với tài sản của chồng.

A) Quyền người vợ góa đối với các con chồng. — Đã được thay chồng quản trị trong nhà, người vợ góa được quyền gia-trưởng của chồng đối với con đẻ của mình và các con vợ thứ, Thế nghĩa là :

1.) Người vợ góa có cho phép, những người con đó mới được ra ở riêng ;

2.) Con cái vị thành-niên chưa thoát quyền (enfants mineurs non émancipés) người vợ góa có thể cho thuê mướn để làm công làm việc được.

3.) Người vợ góa có quyền trông giới đối với con cái, có quyền được xin quan Chánh án đề nghị cấp tổng giám con vì có tham bất bình về cách ăn ở của con.

4.) Con cái muốn lấy vợ lấy chồng, phải có người vợ góa bằng lòng mới được.

5.) Con cái không được kiện người vợ góa, vì đạo hiếu không cho phép con được kiện bố mẹ. Nếu cha mẹ làm điều gì ngang trái, phải người Trưởng-tộc hoặc quan Chưởng lý tòa Thượng-thẩm đứng tên kiện mới được.

B.) Quyền người vợ góa đối với tài sản của chồng. — Như chúng tôi đã nói trong bài « Quyền hưởng gia-tài của người đàn bà Việt Nam » đăng trong một số đàn bà trước, nếu người chồng không làm chúc thư để tài sản lại cho vợ thì người vợ góa không được là sở-hữu chủ những tài sản ấy. Của thừa-kế không có chúc thư, sẽ thuộc về con cháu người mệnh một, nếu không có con cháu thì về cha mẹ ông bà ; Nếu cha mẹ ông bà chết cả thì về anh em, chị em, chú bác cô dì ; nếu họ hàng cũng không còn ai, khi

đó pháp-luật mới cho người vợ góa được là sở-hữu-chủ tài sản của chồng để lại. Trong trường hợp này, ta thấy người vợ góa chồng có một địa-vị kém hẳn địa-vị người chồng góa vợ, vì sau khi vợ chết đi, bao nhiêu của cải vợ để lại người chồng được hưởng tất cả.

Nhưng nếu không là sở-hữu-chủ tài sản của chồng người vợ góa được hưởng hoa lợi tất cả các tài-sản đó. Quyền hưởng hoa lợi của người vợ góa có 3 tính cách :

1.) Quyền đó là do luật-lập háp cho người vợ góa, chồng không được phép truất đi. Nghĩa là dù chồng có muốn hay không, dù chồng có làm chúc-thư để tài-sản cho người nào mặc dầu, người vợ góa vẫn có quyền hưởng hoa-lợi những tài-sản ấy ;

(Còn nữa)

Thông-chế Pétain nói :

Sở dĩ có cuộc chiến tranh này là để tổ chức lại châu Âu. Nước Pháp quyết tâm dự vào sự tổ chức ấy và hợp tác rất thành thực, ngõ hầu mong dựng một nền hòa bình vững trãi ở Âu châu và thế giới.

GIÀU LỎI

Giấy đất lắm, mực đất lắm, tiền in cao lắm, các bạn hãy nhớ trả tiền để giữ vững lấy tờ Đán-Bà, cơ quan độc nhất của phụ-nữ Việt-nam hiện giờ.

T. B. Đ. B.

HỎI.— Mẹ tôi sinh có mình tôi, nên từ khi tôi lấy chồng thì mẹ tôi ở chung với vợ chồng tôi. Nay chồng tôi phải dời đi làm xa, một nơi thâm sơn cùng cốc, ít có bóng người Nam mình. Mẹ tôi đã già không thể theo vợ chồng tôi tới nơi đó được. Tôi rất phân vân đau khổ, ở nhà phụng dưỡng mẹ thì thương chồng vô vô một mình nơi đất lạ. Mà chỗ đất lạ ấy lại như một thế giới biệt tịch trần gian, chồng tôi cô quạnh một mình chịu sao cho nổi! Đi theo chồng, thì lại e mẹ già, chuối đã chín cây, không nơi nương tựa. Và ngay như tôi ở lại với mẹ già mà không có chồng tôi, mẹ con tôi cũng như kẻ bơ vơ... Bà chỉ cho tôi nên thế nào?

TRẢ LỜI.— Tôi hiểu nỗi đau đớn của bà. Tình chồng, nghĩa mẹ, bên nào cũng nặng. Song trong cảnh ngộ của bà, muốn chừng cái nghĩa mẹ có phần phải được nặng hơn. Bà cụ đã già, sớm, tối không biết chừng về cõi thọ lúc nào! Nếu chẳng may khi bà trọn đạo với chồng mà để mẹ nhắm mắt trong cảnh cơ đơn thì lòng bà hối hận biết bao. Dù sau này vui hưởng chữ tình dám chắc bà cũng khôn khuây được niềm ân hận ấy.

Ông tuy đi chỗ thâm sơn cùng cốc, nhưng tuổi ông còn trẻ, cái cảnh chân sim bóng đá cũng còn có thể khuây được nỗi buồn cô tịch của ông. Ông lại biết

(Xem tiếp trang 14)

TRONG bài « Ngưng lòng ham lợi » tôi đã nói đến sự làm giàu dễ dàng của những nhà buôn, nhà kỹ nghệ trong thời-kỳ này. Chỉ môi-giới, đầu cơ một món hàng khan, thế là từ người tay trắng bữa qua thành nhà phú hộ bữa mai. Những người làm giàu đột ngột như thế thường mang cái tiếng là giàu lỗi.

Chữ giàu lỗi hàm nhiều ý nghĩa châm-biếm: giàu lỗi, người ta không thể có được ngay những vẻ phong-lưu lịch-sự của những người vốn sinh-trưởng trong sự phú-quý, sang-trọng, và ở người ta, vẫn còn sót lại những tính cách bần-tiện của cái thời kỳ nghèo khổ — nếu khi còn nghèo khổ, người ta không có một nhân-cách đặc-biệt — Và, mới quen với sự phú-quý, người ta dễ mắc những thói kiêu, thói rởm. Khi đó, chữ giàu lỗi có tất cả ý nghĩa nhạo báng mỉa-mai của cái câu: « Trưởng giả học làm sang ».

Có đúng như thế không? Hay người đời — hạng nghèo chưa gặp bước, hạng quý-phái bị sa sút — đã chỉ vì ghen ghét mà châm-biếm những người mới nổi lên giàu có, một cách quá đáng?

Nếu ai có tính tò mò, hay quan sát chuyện đời, tất phải nhận rằng một số đông hạng người giàu lỗi kia quả xứng đáng với những lời mỉa-mai đó! Nhiều khi sự giàu lỗi không những làm cho họ thành lỗ-bịch mà còn làm họ thành tệ hại, đến tận tận.

Đây là một bọn đàn ông giàu lỗi còn ở tuổi ăn chơi, vất tiền như rác ở những chỗ phung-trương tác-hi. Họ tưởng đồng tiền vứt ra của họ cho họ được cái quyền lằng láo, ngiêm nhiên

coi chốn mua vui công cộng như của riêng họ. Trong rạp xi-nê, trong các tiệm ăn lịch-sự ở Hà-thành, tôi đã thấy đám người giàu lỗi đó với những bộ điệu chường mắt, chưa vào khuôn phép. Từ ra, vào, đi, đứng, từ kéo cái ghế ngồi, từ cái giọng gọi bồi hầu bàn, gọi thức ăn, từ cái mắt nhìn quanh-quất những khách chung quanh đều bao hàm một vẻ không quá mùa bản để cho người ta thương và buồn cười, lại còn lấc cấc, hoành hoé khiến tôi lắm lúc cũng muốn ngâm chơi cái câu: « cha đời bầy họ nhà khoai. Dù ngọt, dù bùi nó vẫn lẫn tẩn. »

Hoành hoé! Phải, cái tính đáng ghét nhất của bọn giàu lỗi là cái tính đó! Nhưng như chịu cái phận tầm tối đã lâu, nay nhất đán giàu có, họ được dịp trả thù đời. Vì họ tưởng có tiền tức là họ có tất cả oai-quyền và danh-giá! Thôi thì ta được chứng kiến biết bao nhiêu sự hoành hoé của họ. Đây một bà chủ hiệu lúc còn ngồi cái cửa hàng con con thì thừa thừa, gửi gửi chiều dài khách hàng; nay gặp thì, gặp vận làm bà chủ hiệu to thì khủng khả khủng khiếp, khách hỏi không buồn đáp!

(xem tiếp trang 12)

VỚI 20 NĂM KINH-NGHIỆM

bà đỡ

NGUYỄN THỊ VINH

sẽ làm cho các bà được
vừa lòng trong khi sinh nở

NHÀ HỘ-SINH

20, Grand Bouddha, 20

(Trước vườn hoa Hàng dận)

Tel. 1339 - Hanoi

Gái Việt

TRUYỆN DÀI

của DUYỄN HÀ

(Tiếp theo)

Xe lửa vừa tới ga Hanoi, các toa chưa kịp ngừng bánh hẳn thì Oanh đã lật đật nhảy xuống, rào cẳng đi trước hết mọi người ra phía cửa ga. Lòng Oanh nở ra như lòng một lữ khách trở lại cố hương. Ngọn gió mát buổi sớm, tiếng nhộn nhịp ở chung quanh, nhất nhất cái gì cũng làm Oanh hoan hỉ. Oanh đã định thuê xe xuống ngay nhà Mỹ, nhưng Oanh lại thôi.

— Phải lập sẵn một chương trình kéo lại lưng túi.

Nghĩ thế, Oanh đi bộ hết dọc đường Gambetta, tạt sang đường Gia-Long, rồi đến ngồi trên một chiếc ghế ciment ở cạnh hồ gươm. Sóng nước lộn cợn. Sóng lòng lộn cợn. Bao nhiêu những kỷ niệm xưa sô cả lại ôm ấp, mơn trớn Oanh.

Nhưng sau Oanh cũng tỉnh và tự hỏi: « gặp Mỹ bằng cách nào? Chẳng lẽ đến chơi như một người khách. Còn thằng Tuynh thì sao? Hay là đưa một lá thư hẹn gặp Mỹ một nơi. Nhờ ai đưa hộ? Cho tiền lữ đầy tớ? Gởi nhà bưu điện? »

Oanh đỏ mặt. Oanh thấy mấy cử chỉ sau hình như bất chính. Oanh nói to có ý muốn át cái nguỵng:

— Thế mà khó đấy!

Trời đứng bóng. Không khí đã nặng nề oi oi. Oanh đứng lên đi. Đi đâu? Oanh không quen ai ở Hanoi? Sau Oanh thấy đói, sức nghĩ từ sáng chưa ăn gì, nên sẵn ở bờ hồ có tiệm bán cơm bèn bước vào gọi ăn, vừa đề xuy nghĩ đến cuộc gặp gỡ, vừa đề giết thì giờ. Ăn đã nhiều, uống cũng nhiều mà Oanh vẫn chưa tìm được « một lối đi » nào vẹn toàn cả.

Thì giờ càng đi, Oanh càng sốt ruột. Bao nhiêu những bông bột vui vẻ buổi sớm tan gần hết rồi. Oanh đi tha thần khắp các phố Hanoi như một anh nhà quê. Chỗ nào Oanh cũng la cà, nhìn nhận.

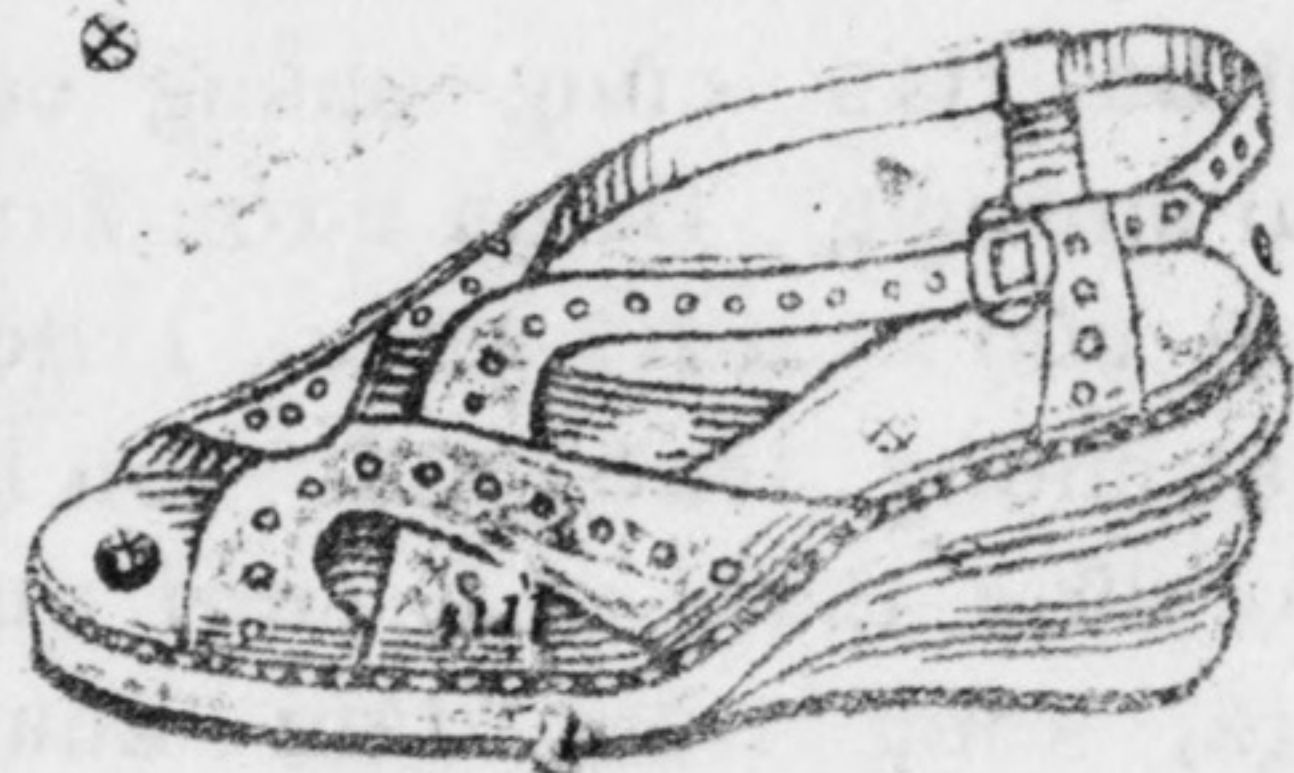
— Ô! cứ đến thẳng. May gặp Mỹ một mình ở nhà thì càng hay, không may gặp cả thằng Tuynh, lúc ấy sẽ liệu!

Với cái ý nghĩ điên khùng ấy, Oanh nhảy phắt lên xe dục chạy mau ra ngoại ô!

Đến « cầu mới » Oanh bắt xe ngừng lại. Oanh vẫn không đủ can đảm cho xe đỗ ở cửa nhà Mỹ. Từ đây đến nhà Mỹ

còn gần 200 thước nữa. Những bước đầu của Oanh còn nhanh, sau dần dần chậm rồi ngừng hẳn. Cổng nhà Mỹ kia rồi. Oanh đã ngắm cái cổng ấy nhiều lần lắm. Lần đầu khi Oanh dò biết nhà hèn Tuynh Oanh cũng có hồi hộp. Nhớ đoạn tình xưa cũng có, giận Tuynh cũng có. Sở dĩ hồi ấy Oanh không kiếm cách gặp Mỹ là tại Oanh tưởng Mỹ đã lấy Tuynh vì tiền. Yêu vẫn còn chơm chơm những lòng khinh bỉ đã sẵn, thì mong gặp gỡ làm chi? Phải, Oanh cho Mỹ như muôn nghìn người con gái tầm thường khác, thấy vàng thì tối mắt lại, bạng ấy không xứng đáng làm vợ Oanh chút nào. Nay uẩn khúc đã rõ rệt, Mỹ lấy Tuynh là bị ép uổng. Mỹ vẫn còn yêu Oanh. Hôm nọ gặp

MỜI QUÝ BÀ, QUÝ CÔ LỊCH SỰ ĐẾN THĂM HIỆU GIÀY:

QUÊ LÂM

6, Rue de la Laque, Hanoi
PHỐ CHẢ CÁ

Bản hiệu mới chế rất nhiều kiểu giày và Sandales phụ nữ rất mới, đẹp, bền, nhà giá hạ

Oanh, đôi mắt Mỹ đã nói nhiều... Mỹ ngắt đi... Chẳng phải là một bằng có hùng hồn tổ cáo lòng Mỹ thương Oanh ư?

Đã đến cửa. Oanh ngại ngừng quá. Mặt Oanh có vẻ bẽn lễn lại có vẻ trơ trơ. Tay Oanh đã đặt lên cái vòng sắt nối với giây chuông vừa định giạt thì một cảnh tượng làm Oanh rời rã cả tay: Ở trong sân đã sỏi sỏi vừa nhô ra một người đàn bà, quay lưng về phía Oanh đứng, tay đang đẩy một cái xe. Trên xe, một đứa nhỏ chừng vài tuổi ngồi nghịch một quả bóng. Tiếng nói của người đàn bà dịu dịu. Tiếng cười của đứa nhỏ vang vang, lanh lảnh. Tiếng bánh xe lăn lạo xạo.

Rồi người đàn bà cúi xuống đùa với đứa nhỏ. Những tiếng cười mới ròn làm sao! Hạnh phúc mới hoàn toàn đây đủ làm sao! Người ấy là bà Han. Tuynh. Cậu nhỏ là con út bà.

Oanh nóng cả người. Oanh then thùng như ten tập sự ăn cắp, mới lần đầu bị bắt quả tang. Oanh quay phắt đi, chạy một mạch như có người đuổi gáp.

Chính thật ra, từ bữa xảy ra việc Oanh tới nhà trả thù thì bà Han cũng chẳng còn vui sướng gì. Bà đã bước sang một cuộc đời khác. Trước mặt chồng, trước mặt con bà vẫn dăm thắm tươi cười như xưa, song trong tâm khảm không có lúc nào không có trận cuồng phong phá phách. Bà không ngủ được, bà không ăn được mà bà vẫn phải gượng đi gượng đứng.

Ông Han hình như có ý tránh mặt bà, ngày thì ông ăn một bữa, ngày không ăn bữa nào, chỉ tối mới về ngủ

ông bảo hồi này ông bận thân nhiều việc ở một tỉnh xa,

Nhưng bà Han là người khéo. Mới nghe tiếng xe hơi đỗ ở cửa, nhọc mệt cho mấy bà cũng chạy ra đón chồng, đầu đêm cũng vậy. Bà săn sóc ông hơn xưa nhiều. Trái lại càng được vợ săn sóc bao nhiêu, ông lại càng lạnh lùng bấy nhiêu. Có lần ông gắt:

— Tôi có phải lên năm, lên ba gì mà mình phải chăm nom tôi thế. Mình cứ lo lấy thân mình, còn mặc tôi.

Không bao giờ bà Han cãi lại chồng, nhưng lần ấy bà nghiêm nét mặt phản đối một cách nhẹ nhàng:

— Mình đừng làm thế mà em tủi,

Ông Han- thịnh nộ:

— Ô hay. Thế mà tủi à?

— Vâng em tủi lắm, mình ngồi xuống đây em có điều này muốn nói.

Ông Han xua tay:

— Thôi thôi đề khi khác, bây giờ còn bận.

Vừa nói ông vừa đi sang phía buồng giấy.

— Mình!

Tiếng gọi nghiêm nghị và giông giọng quá, ông Han ngừng chân,

Bà Han tiếp:

— Em cần phải nói với

Những thiếu nữ Việt-Nam muốn bấp thụ một nền giáo dục hoàn toàn nên theo học trường

SAINT PIERRE

4 Boulevard Pasquier

Giáo sư dạy — Dạy bảo kỹ lưỡng
Luận tập học trò ứng thí các
kỳ thi — có nhận học sinh ở trong
và ở ngoài. Có lớp dạy các
trẻ bé do một thiếu-nữ Pháp
và một thiếu-nữ Nam trưởng coi

mình, nói ngay bây giờ. Công việc liên miên lúc nào làm không được. Mình lại đây em bảo.

Ông Han rún vai quay lại, ngồi xuống ghế hai chân ruỗi giải, hỏi thông thọt:

— Nào. Nói gì, thì nói đi!

Bà Han vịn vào một chiếc ghế, nói bằng một giọng run run:

— Từ khi anh Oanh đến, mình đối đãi với em không được như trước.

Ông Han cười:

— Khổ quá! còn đối đãi thế nào nữa.

— Thôi mình đừng chối. Mình nghi em với Oanh phải không? Nếu mình nghi thì mình lăm lăm. Em thú thật rằng quả em vẫn còn cái kỷ-niệm lúc thiếu thời với Oanh. Điều đó em có dấu dẫu. Lúc lấy mình em cũng nói thế kia mà. Nhưng nó chỉ là một kỷ-niệm. Bây giờ em là vợ mình em không thể yêu Oanh được nữa.

— Ái cấm em?

— Bỏn phận em. Em đã là vợ rồi, em đã là mẹ rồi!

— Nhưng anh có nghi em dẫu,

— Có! mình không thật chút rồi.

— Thôi thế, nói hết rồi chứ.

Bà Han gắt:

— Chưa hết. Mình đừng cho là một trò đùa. Một việc có liên can đến hạnh phúc của lũ con, của một gia đình trông mình cũng nên để ý một chút mới phải.

Tuynh cười nhạt:

— Nhưng giờ anh không phải là chồng em nữa. Anh không xứng đáng một chút nào. Anh chỉ là một thằng khốn nạn. (Con nưà)

Săn sóc Cổ

Đừng tưởng chỉ có vẻ mặt mới nói rõ tuổi già, trẻ. Cái cổ nó cũng lộ giác cái tuổi của chúng ta một cách phũ phàng lắm nếu ta không lo săn sóc nó.

Thân hình đẹp đẽ, dáng điệu uy-nghi lịch sự một phần lớn nhờ cái cổ. Nó nối liền chuyển cái đầu và nửa thân mình trên. Cái cách nổi ấy phải sao cho cân xứng với cái đầu, cái ngực, đừng to, bé, cao, thấp quá.

Cái cổ gầy, bé chỗ xương hầu thường chồi ra, mà cái cổ to quá, sẽ hai ba lớp mỡ làm thụt mãi cái đầu xuống vai. Ấy là không nói còn thứ cổ banh nở to ở hai bên cạnh chỗ dưới tai làm cho nét mặt thô cứng.

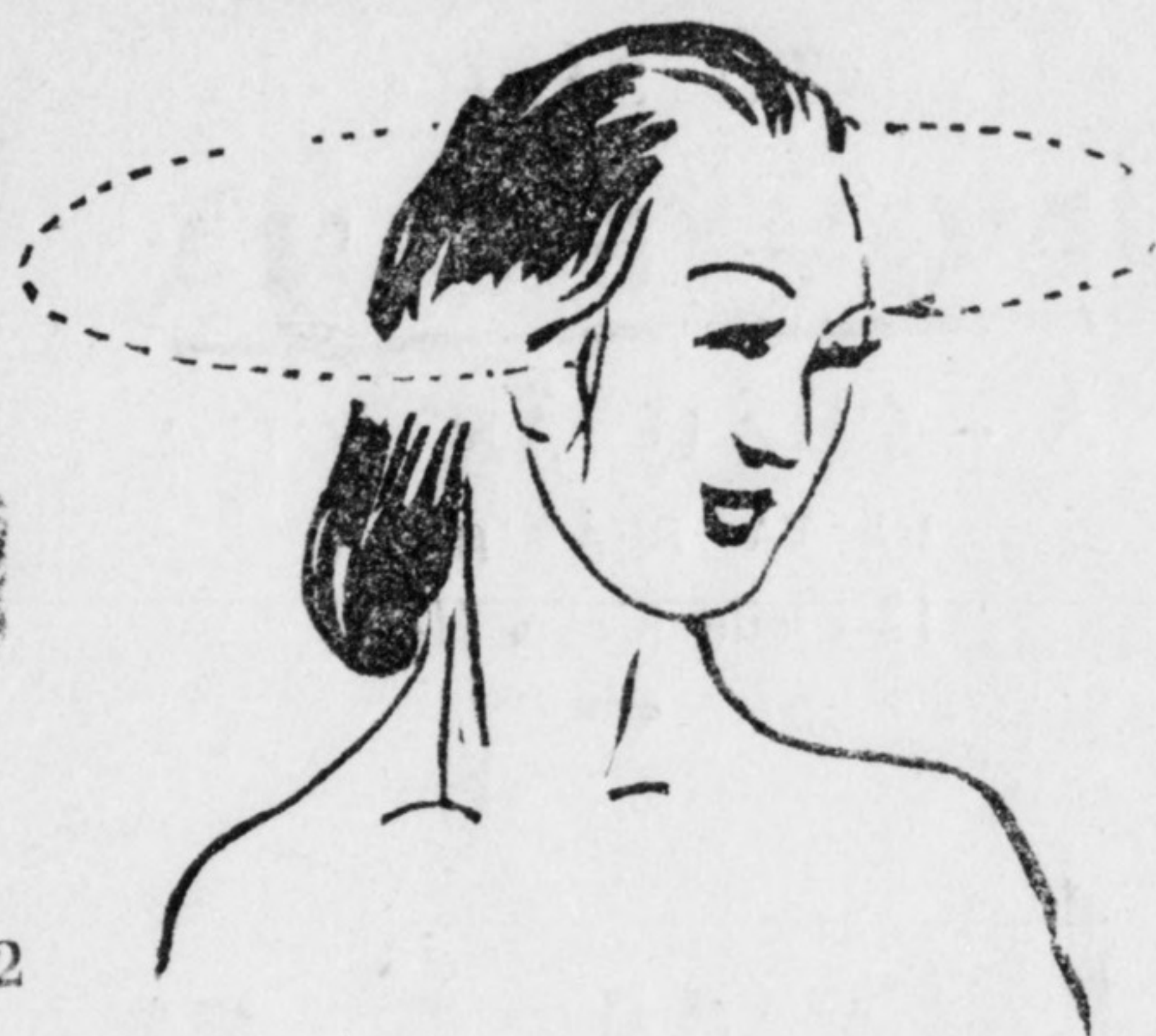
Mỗi chiếc cổ đẹp phải mềm mại, tròn trặn lớp da mịn màng không rắn dóm bần nhàu không nổi gân.

Cổ các bạn không được hoàn toàn như thế chăng? Các bạn có thể sửa chữa được để tới chỗ hoàn toàn, miễn các bạn chịu khó kiên nhẫn theo những phương pháp rất giản dị sau này :

Sáng, chiều, ở trong giường các bạn làm mấy cái cử động nó sẽ làm nở những bắp thịt ở cổ — nếu cổ bạn nhỏ — làm săn bắp thịt ở cổ lại — nếu cổ bạn sẽ — và làm sung máu huyết cho da cổ bạn được tươi sáng, phẳng phiu.

H. 1

H. 2

1-) Bạn nằm trên giường luồn cái gối giải và tròn xuống dưới vai, cho cái đầu bạn lơ lửng không tựa vào cái gì cả. Từ từ nhấc đầu lên đưa gập xuống cho cằm sát vào ngực, rồi lại từ từ ngửa đầu về phía sau. Mỗi ngày làm độ 5, 6 lần như thế rồi những ngày sau tăng lên mười lần. Đừng nên làm nhiều (hình 1).

1-) Ngồi hoặc đứng cũng được, miệng há rộng, đầu từ từ ngửa về phía sau, miệng từ từ khép lại cho đến lúc hai hàm răng cắn chặt với nhau. Bạn sẽ thấy cái ngực của bạn dẹt lên, đôi vú cũng theo với cái cổ mà săn lại. Làm chừng mười lần.

Xong muốn cho cái cổ được săn gân dãn thịt các bạn để gập đầu về phía trước rồi xoay vòng tròn như người lên đồng. Nhưng làm thật thông thả nhẹ nhàng (hình 2)

Còn bên ngoài các bạn năng kỳ cọ cổ luôn bằng một thứ xà phòng tốt, rửa va chùi mạnh cho khô. Nếu da cổ rắn dóm, bèo nhèo bạn lấy dầu hạnh nhân hoặc lanoline sát vào lòng bàn tay, ngửa cổ lên xoa tròn khắp cổ xoa từ chân tóc chỗ gáy xuống gần vai. Để vài phút lấy nước trè lâu, trè tươi nóng rửa đi. Làm ít lâu bạn sẽ thấy khác trước nhiều.

Khi bạn trang điểm, đừng quên đánh phấn thoa kem lên cổ. Có nhiều bạn lười đánh phấn cổ lắm nhất là về mùa rét có khăn quàng. Phải nhớ săn sóc cái cổ như da mặt vậy. Muốn khỏi lười khỏi ngại thì ngồi vào bàn trang điểm bạn thoa kem đánh phấn vào cổ trước đã rồi hãy săn sóc đến mặt. Chỉ xoa phấn lên cổ, không đánh kem là một cách mau nhệm nhất để làm rắn da cổ

Nếu bạn ngủ, không gối, lổt lăm, da cổ bạn sẽ lâu rắn, bạn sẽ không bao giờ bị sệ cổ và không bị gù lưng.

CÔ THÚY

TỦ SÁCH
NGUYỄN HÀ

Á - CHÂU ẤN CỤC

IN VÀ PHÁT HÀNH

17 Emile Nolly, Hanoi

Riêng lặt độc-giả Tuần - Báo ĐÀN - BÀ
Hai tác phẩm vô cùng giá trị

CHÂN TRỜI CŨ

Kiệt tác của HỒ DZẾNH — Tựa của THẠCH-LAM (trông Tự-Lực Văn-Đoàn)

Lần đầu tiên, một cây bút ngoại quốc phổ diễn được đầy đủ tinh-hoa văn-chương Việt-Nam, với những tình cảm vô cùng cao thượng, vô cùng sắc mắ, khiến những người giàu nhất muốn nghèo, những người sướng nhất muốn khổ, những người khô khan nhất phải động lòng — 200 trang, bìa màu in rất đẹp. Giá phổ thông : 0p80

MỘT TRUYỆN TÌNH 15 NĂM VỀ TRƯỚC

ln lần thứ 2, nghìn thứ 12. Tác phẩm đầu tiên của bà LƯU-THỊ-HẠNH

Một chuyện tình đơn sơ như màu áo trắng, một âu-ngũ chưa xót đánh giấu mãi vào lòng người, thiên tiểu thuyết của tất cả các bạn gái ngày nay, thiên tiểu-thuyết đã được 6 tờ báo Nam, hai tờ báo Pháp cực lực ngợi khen :

● « Đến khi phân tách ra thì câu văn đã được xếp đặt rất chặt chẽ rất đúng văn Pháp. Tìm được một nhà văn viết có công phu, có thần trọng như thế, thực là hiếm thay , »

NAM-CƯỜNG

● « Cái kết ấy cũng khá dĩ đem lại cho độc giả những ý nghĩ tốt về cuốn truyện. Tác giả Lưu-thị-Hạnh có một lối hành văn dễ dãi và nhẹ nhàng, nhiều đoạn đã diễn tả được tư tưởng một cách lưu loát. »

TIN MỚI

212 trang bìa ba màu giá 1\$20

Ngân phiếu bài vở gửi về ông

NGUYỄN BẮ ĐÌNH

sáng lập và giám đốc

TỦ SÁCH

NGUYỄN - HÀ

Á - CHÂU ẤN - CỤC

IN VÀ PHÁT HÀNH

17, Emile Nolly - Hanoi

Đã xuất - bản nay mai

QUÊ NGOẠI

THƠ của HỒ DZẾNH

Á-Châu ấn-cục đã xuất bản gần 100 thứ sách hay đủ các loại. Viết thư lấy catalogue kèm timbre 0\$05

TẮM BẮNG HƠI

SAUNA : BÍ QUYẾT TẠO SỨC KHỎE

CỦA DÂN PHẦN-LAN

Tiếp theo

Đàn bà Phần dự một phần lớn trong sự hoạt động mở mang của quốc gia. Người ta thấy các toa-tàu điện chạy trong thành phố đều do đàn bà cầm lái.

Chính đàn bà Phần trước hết mọi nước được quyền bầu cử, và được trọn người thay mặt ở nghị trường. Song làm chánh-trị, họ chỉ sản sóc đến những vấn đề giáo dục, kinh tế, sự an, ở của dân chúng mà thôi. Họ có hai hội. Phụ nữ rất gia-trị hội « Martin » thành lập từ năm 1899 mục đích là giúp những người đàn bà cho biết việc nội trợ. Năm 1939 có hội Lotta Sward hợp tác với đội binh tuần phòng ở trong nước. Những nữ-nhân-viên hội mặc theo kiểu nhà binh, chịu huấn luyện rất nghiêm-khắc để khi có chiến tranh, họ sẽ giúp vào ban Hồng Thập Tự, thông tin v. v...

Dân chúng Phần rất ham-chuộng thể-thao và họ đã tự gây thành một giống những lực sĩ khang-khỏe và đẹp nhất thế giới. Trong các cuộc thể-giới-vận-động hội nhất là ở Berlin, cả thế-giới phải khâm phục tán thưởng tài năng những lực sĩ Phần. Họ chiếm giải quán quân về môn chạy chân.

Dân chúng Phần sở dĩ được mạnh khỏe, người đàn ông nào cũng có căn-bản một lực sĩ là nhờ họ có một bí quyết riêng : tắm bằng hơi, kêu là Sauna. Cách tắm ấy cũng tương tự như lối sông nơi nước của ta, nhưng khác cái ta chỉ đun sông khi bị ốm và không có những phương pháp thuận tiện. Đàn ông đàn bà nhất là bọn thanh niên nam nữ Phần hay đến nhà « tắm hơi » nọp cả trong một cái phòng giải và kín. Mẻ ngoài hần-lang, người ta đốt lò cho cháy to, khói lửa lên một cái lỗ đục trên trần phòng.

Rồi một viên giám thị vẩy nước lạnh vào thành lò, trong phòng mù mịt hơi nước. Khi ấy viên giám thị len qua giữa đám người tắm, tay cầm cành lá quật vào những người ngồi tắm để cho máu chạy đều, cả những người đi tắm cũng tự cầm cành lá mà quật vào

Bánh xôi vị

VẬT DÙNG — 3 lon nếp, nửa lon đậu xanh, 1 bát đường, 0\$ 10 đậu phụ, nửa trái dừa, lá dừa, vị thơm, mè (vừng)

CÁCH LÀM — Nửa lon đậu xanh ngâm đãi vỏ, nấu thật nhuyễn, cho vào rây, nửa trái dừa mai ra đổ nước lạnh mà vắt lấy nước cốt cho được một bát rượu. Lá dừa già ra đổ nước vào vắt lấy nước, bỏ đường vào coi vừa ngọt, đổ các nước ấy bắc lên lò đồ sôi vào, (3 lon nếp nấu sôi sôi ra 2 đĩa sâu) quấy một lúc đoạn cho bột đậu xanh vào, lật lắn sẽ cho đậu phụng rang thơm nhỏ vừa, vào quấy mãi đến khi gần đặc, cho vào ít vị thơm dành cho mạnh đến khi dẻo là được.

Lót lá chuối vào plateau thoa dầu olive vào rắc ít mè rang lên trên lá (nhờ mè phải xát traug' đoạn đồ sôi lên trên mè, tay tay đặt ra cho đều, xong rắc thêm một lớp mè lên trên nữa, để nguội sẽ cắt hình thon hoặc hình gì tùy ý nhưng vẫn để lá chuối theo hình bánh dính ở dưới.

minh. Tắm xong, bọn trai trẻ lại chạy ra hồ nhào xuống nước hay chạy nhảy lăn lộn trên sân đầy tuyết trắng.

Dân Phần giữ nhiều phong tục rất đặc biệt như là khi ăn cơm xong, con cái phải chạy đến nắm lấy tay cha mẹ mà nói : « Cảm ơn cha mẹ đã cho chúng con bữa cơm ngon lắm. » Cả những người khách được đến ăn cũng phải nói với chủ nhà những lời cảm ơn như vậy.

T. T. thuật

Cá trầu (quả) rút xương

VẬT DÙNG — Một con cá trầu to hai trái cà chua, một củ hành tây 2 muỗng bột mỳ tinh, 2 muỗng bột mì, nửa muỗng beurre, 0\$ 10 tôm, 0\$ 10 thịt ba chỉ, mỡ, dưa, dấm, tỏi tiêu, muối, đường, Salade, choux.

CÁCH LÀM — Cá làm sạch sẽ mổ lưng cá ra, luồn dao vào trong lột hết xương. Thịt cá, thịt ba chỉ thịt nạc, ba thứ vằm với nhau cho nhỏ, bỏ tiêu, muối, hành, beurre, đường, tỏi, và trứng vịt trộn đều. Độn mấy thứ ấy vào cá may lại, lau qua bột mì bỏ vào xanh ran vàng (nhớ đậy vung lại để lửa than.)

Đề choux dươi, Salade chung quanh, để cá nằm trên choux, cho củ đậu tía sát mỏng, hành củ cắt lát để cộng dài ngâm nước cho quan lại sắp lên trên lưng cá, rắc tiêu lên. Rưới nước sauce nóng lên.

CÁCH LÀM SAUCE — Bột mỳ tinh hoa với nước lạnh, 1 muỗng dấm, muối, tiêu, đường, 3 muỗng sauce cà chua ớt sát sợi dài, lát cá nấu cho sôi sủi sôi. Một lúc cho hành sát lát và dưa chuột sát lát mỏng và dài, nấu sôi tí nữa là được.

HELENE NGÀ

MỖI TÌNH ĐẦU

của : TRÚC - ĐUÔNG

(Tiếp theo và hết)

CÒN đám quân nhà, hình như tan tác đi đâu mất. Không phải chúng phụ tôi, nhưng con bất-thể đã đến rồi, không còn cứu được nhau nữa.

Cái cảm hôn trả thù với cái ý định phò tài trước mắt cô bạn học xinh đẹp, đã gặp hội sức chiến đấu của ông tí-hoa ấy. Còn tôi, ra trận với mỗi ngò vực chán nản, và buồn rầu, chưa đánh đã cảm chắc cái thua rồi.

Giữa trận độn hỗn loạn, tôi bời ấy, tôi vắng nghe thấy một tiếng gọi mơ hồ :

— Cậu Hiền ơi !

Tiếng gọi từ nẻo xa đưa lại ấy là tiếng cô Ngà.

Ngà đứng lấp trong lớp học, đang nhìn qua những khe ngang cánh cửa chớp. Lúc ấy, tôi vừa ngừng đầu lên, thì cánh cửa sổ vừa mở, cô bạn học tôi vừa thò đầu ra ngoài. Tôi thoáng thấy nét mặt hoảng hốt, đôi mắt nhìn tôi chan chứa xót thương.

Thằng Nhân cũng vừa ngừng đầu lên. Tự dưng, tôi hăng máu lên như một con nghé điên, bừa lúc kẻ thù mãi hếch mắt nhìn lên, tôi cúi đầu xuống lao cả mình giữa ngực hắn.

Thằng Nhân ngã ngửa. Tôi đè lên mình nó. Tôi nắm mắt nghiền răng, nắm chặt hai tay thụi xuống, bất kỳ mắt, mồm, cạnh sườn hắn, tôi thụi, tôi thụi mãi.

Trước nó còn kêu thét :

— À ! Mày giỏi !

Tôi tổng mãi, tổng mãi hai nắm tay xuống. Nó không kêu lên được nữa, nó oằn oại, rồi

tức thở, miệng hồng học rên.

Bấy giờ, tôi lại nghe thấy một tiếng êm ái ở trên cửa sổ :

— Thôi ! Cậu Hiền..!

Tôi đứng thẳng người lên, quên hết tất cả đau đớn, đồng dục tôi thét :

— Ông tha cho mày đấy !

Lúc ấy, có lẽ tôi rất đẹp, trong áo quần tả tơi, trong mớ tóc bù lên và những giọt mồ hôi sệt những cái bụi.

Các bạn xúm lại mừng trận đại thắng của tôi. Nhưng trong cái vui tỏa ra không bờ bến tôi vẫn thấy thiếu một cái gì ở trong. Thiếu một lời khen của cô Ngà ! Tôi xênh xang vào lớp để xem cô ta có nói gì với tôi không.

Im lặng. Tuy thế hai con mắt của Ngà nói nhiều. Hai con mắt có vẻ bằng lòng ấy đã nói với tôi :

— Cậu Hiền giỏi lắm. Em ghét thằng Nhân lắm. Còn cậu thì em không ghét đâu !

Cái giọng êm ái ấy như rót vào lòng tôi từng tiếng một.

Nhưng những tiếng nói đầu tiên mà cái miệng xinh xắn kia nói vào tai tôi lại khác :

— Cậu Hiền thì chết ! Vạt áo rách xõa ra kia kia ! Chiều về thấy giáo đánh chết !

Tôi rụt mình nhìn chiếc áo vải chéo go đen. Tấm chiến bào ấy rách xé từ nách ra sau lưng.

Tôi sợ quá, có lẽ mặt lúc ấy tái đi. Thế mà tôi nhớ rằng tôi còn kịp nhìn một nụ cười thoáng qua nét mặt cô Ngà. Nhưng rồi cô không cười nữa. Cô nhìn chăm chăm cỗ áo rách của tôi mãi cho đến lúc tôi

ra khỏi lớp học, bằng cái nhìn không vui.

Suốt buổi học chiều hôm ấy, tôi ngơ ngác đến hay. Minh mảy thì đau như dằm. Lòng thì lo ngay ngáy. Vì tôi biết bà chủ đầu tôi ghê lắm ! Cái giọng gắt the thé sẽ sôi vào tai tôi, tôi sợ cái giọng nói ấy với bộ mặt cau-có, với cái nhìn hằn-học như xoáy vào mặt mày, gan ruột tôi.

Trống tan học : rơi vào lòng tôi như lời tuyên-án.

Tôi lần xuống bến than, quanh mấy giây nhà, ra chỗ có những mỏm đá ở chân núi Bãi Tào mọc chia ra ngoài mặt bể.

Tôi ngồi bật xuống mảng rêu phủ trên một mũi đá, ngơ ngác nhìn lẫn lộn những hòn núi mọc lở-nhổn ngoài vũng Hạ-Long. Ý nghĩ của tôi bấy giờ cũng lộn xộn như những to, buồm, sợ, hãi, trong một mối ngao ngán mênh mông y như những hòn núi kia trên làn nước chiều tà.

Những chiếc mảnh đánh cá đã về đậu yên ngoài bến từ bao giờ. Khói thổi cơm chiều tỏa trên những chiếc mui sấm mớ, đan qua hàng lưới hong trên

những chiếc sào tre kẻ ngang cột buồm.

Tôi bỗng òa lên khóc. Tôi khóc thâm-thút đến mười phút đồng hồ. Bỗng có tiếng nói khe khẽ:

— Cậu H ền sao thế?

Tôi ghéch cái mặt ướt đầm nom lại. Cô Ngà và em cô đứng sau lưng tôi.

Tôi xấn hổ, đưa tay lau mặt. Nhưng nước mắt lại trào ra.

Thằng Nhật bước lại khe lay vai tôi:

— Đừng lo! Để chị tôi khâu cho.

Tôi nín khóc, nhưng thẹn lắm.

Bấy giờ cô Ngà mới dịu dàng:

— Cậu Hiền cởi áo ra, tôi khâu cho.

Như một cái máy, tôi ngoan ngoãn làm theo.

Cô Ngà cầm lấy chiếc áo, ngồi xuống mỏm đá hoang thối rữa hai chân ra ngoài thành, mở hộp bút lấy kim chỉ ra lúi búi khâu.

Cô không nhìn lại. Tôi cũng không dám nhìn cô như ở trong lớp học. Tôi phải tìm câu để nói chuyện với Nhật.

— Sao chưa về?

— Chị Ngà còn học thêm.

— Thế thì may quá!

Ngà sẽ ngược mắt nhìn tôi, rồi lại cúi xuống.

Một lúc sau, khâu xong. Ngà đưa áo trả tôi, hơi mỉm cười:

— Đây! Xong rồi đây!

Tôi cầm lấy chiếc áo, và khen luôn.

— Cô khâu khéo quá!

— Khéo gì mà khéo!

Trên con đường về phố đường xe lửa, ba chúng tôi thế là thành bạn thân, tuy còn e ngại, nói chuyện ít, nhưng cùng vui sướng cái vui sướng hồn nhiên của tuổi anh hài dễ-dãi.

Lúc sắp chia tay, tôi cảm động bảo cô Ngà:

— Không có cô thì tôi không dám về nhà đâu. Chị tôi hay mắng ghê lắm!

Ngà chưa nói gì, thằng Nhật đã cười khanh khách:

— Mắng thôi à? Còn roi vào dít ấy chứ!

Bức tranh xưa

(Đề bức tranh thủy-mặc
Tàu cổ của ông tôi)

Non cao suối bạc tuôn dòng,
Một cầu nho-nhỏ, đường
cong mép đồi

Nhà rơm ba túp lồi-thời,
Rừng xa sào-sạc gọi đôi
chim về.

Lối mòn hun-hút chân dê,
Xe trâu lộc-sọc banh kê gập
ghềna.

Dặm xa lẻo-đèo một mình,
Đôi vai khăn gói tranh tình
thơ hương!

BÀNG BÁ LÂN

Ngà lờm em:

— Chỉ nhắm!

Bóng chiều đã thâm dần. Hôm ấy, tôi biết cái buồn hoang-hôn lần thứ nhất.

Về đến nhà, tôi quên cả sợ anh. Ông anh tôi nhắc lại đạo làm em của tôi bằng hai cái tát tai, và một câu:

— Tan học, chưa đi nhảy lão rế!

Chúng tôi đã là bạn thân rồi. Trong lớp học, tôi thường lên bàn của Ngà để mượn giấy thăm, thước kẻ. Ngà luôn luôn cười với tôi.

Trong cái đời học-sinh, những ngày học lớp Sơ đẳng trường Hồng Gay ấy thật là sung sướng. Không một thằng bạn học nào dám trêu Ngà, khi chúng đã thấy tôi xoắn xýt cô bạn học sinh đẹp ấy. Cũng có một vài lần, thằng Nhân ti-toe bừa cợt, nhưng bị Ngà mắng, lại bị tôi dọa đánh, nên sau cũng không dám lòi thối gì.

Trận đòn dữ dội hôm ấy đến tai ông Đốc.

Ông
beo tai hứa sẽ mời

về nghỉ nhà, nên không chịu bãi-bình để học thuộc bài!

Cuộc sống bình tĩnh lại theo giòng thời gian lặng lẽ. Chỉ những cuộc biến động của lòng người ta là không dẹp yên được. Hạnh phúc, có bao giờ hoàn toàn, vì kẻ đặc phúc có bao giờ yên phận.

Chẳng mấy lúc mà những cuộc thi các bài đọc, viết để lấy điểm lên lớp đã bắt đầu đem những cái lo, mừng đến cho những lớp đầu xanh.

Trước kỳ thi mấy hôm, thầy Ngọc bảo chúng tôi:

— Năm nay, trên Cours Moyen nhiều người bị « đúp » đây, các anh liệu mà chăm các bài thi. Tôi chỉ lấy được độ mười hay mười lăm người lên lớp trên là cùng.

Tôi nghĩ bụng:

— Như mình lên lớp là sự rất dễ. Chỉ sợ ở lại mới khó thôi.

Ấy, vì nghĩ thế mà sinh ra vẫn vơ!

Lên lớp khác thì phải xa cô Ngà. Một bức tườngбет đầu chẳng là sông núi ngăn đón tâm tình con người ta. Tuổi trẻ không nghèo tưởng tượng. Ô! Những cái âm ảnh! Thầy Ngọc, thằng Nhân, và bao nhiêu bạn học khác.

Ta quyết ở lại. Nào có khó gì. Những bài thi, ta cố ý làm rõ tối, thiếu sót, sắp bằng thứ tự dưới con số 15, tất là được một năm tươi đẹp nữa. Chứ sao!

Hôm thi bài thứ nhất, bài âm tả chữ pháp, tôi cố ý viết mất « phốt » ba bốn chữ, những lỗi không bao giờ tôi phạm cả. Nhưng đến lúc thầy giáo đọc lại, chẳng biết cơ sao tôi lại chữa rất cẩu tuột rồi mới nộp quyển.

Những bài khác cũng như thế. Đến lúc tai xong tất cả, tôi ngạc nhiên thấy mình được thứ tư

(Xem trang 11)

Chiếc khăn đầu rìu

DẠO này ở Hanoi

bạn đàn-bà mình lúc nào đã có mười lăm người có những lối chít khăn dỏm đáng và sắc sỡ ngoài lối chít khăn cổ điển của người đàn bà Bắc.

Thử ngắm mà xem có phải lối chít khăn đầu rìu của dân lao động ta với lối chít «tân-thời» có khác gì nhau đâu? Lại ở Huế nữa, hầu hết đàn bà con gái đều chít lối khăn đầu rìu đó, có

khác là chiếc khăn màu xanh hoặc vàng (hai màu chuộng nhất) chứ không phải cái màu củ nâu cũ kỹ của xứ Bắc.

Lối khăn đó có tiện không? Cổ nhiên là tiện lắm bất cứ cho người tóc dài hay tóc ngắn, nó giữ tóc được chặt chĩa, khi làm việc tóc không xòa xuống cũng như khi đi chơi tóc khỏi bị gió làm bù lên.

Nhưng riêng với xứ Bắc chưa quen mắt với lối khăn đó, xin các bạn cũng chớ nên lạm dụng.

Chỉ những nữ học sinh bây nên dùng phổ thông lối chít đó để giữ tóc. Còn người có tuổi khi đi tàu xe hãy dùng.

Những chiếc khăn đó, nên dùng bằng hàng mỏng như crêpe Gœrgette để khi chít thì bó sát lấy không hay sổ và không nên dùng những hàng trơn bóng và dày vừa hay sổ, vừa nặng đầu.

HÌNH B

KIỂU A. — Ba cái khăn ba màu, nối với nhau, chỗ nối để ra sau gáy, đầu khăn cắt vát đi buộc túm ra đằng trước thành ra cái nœud.

KIỂU B. — Hai cái khăn màu khác nhau gấp chéo, chỗ giữa vắt lên nhau buộc ra sau gáy. Lối khăn này rất thích hợp với chúng ta khi đi tàu xe, dùng được cả cho những bạn tóc dài mà quăn^oc.

CÔ THÚY

HÌNH A

DOCTEUR HY

81, Rue Richaud — Hanoi
(ĐẦU PHỐ HỘ-VŨ)

CHỮA CÁC BỆNH

CHUYÊN - MÔN VỀ BỆNH
HOA LIỄU, BỆNH ĐÀN - BÀ

MÔI TÌNH ĐẦU

(Tiếp theo)

trong danh sách. Vừa hồi hận, vừa tự bào, tôi nhìn Ngà với cái nhìn vui lẫn buồn.

Mùa hè với ánh nắng đỏ hồng của mặt trời, đỏ cháy của đất đồi, với màu đen nhánh của than đá, đây là mùa hè của Honggay. Một mùa hè như thế, thì ở đây không phải là nơi để cho nghĩ hè. Bởi thế, phát phần thưởng xong được mấy hôm, anh tôi đã nói đến chuyện về quê nghĩ mát.

Lòng tôi buồn rười rượi. Nhưng làm thế nào được. Một thằng nhỏ như tôi, dù thế nào chẳng nữa, ngày ấy chỉ là một thằng bé mười ba tuổi. Những cái ước mong của nó, khác nào như những đám hơi nước, một cơn gió là tan đi hết, mà sự

định đoạt của những người lớn cũng lại do cái cơ a lốc của cuộc đời cuốn đi đó đây không chừng. Biết làm sao đây?

Tôi còn nhớ giữa hai chùm hoa phượng đỏ. Ngà hỏi tôi :

— Thế cậu Hiền thế nào cũng về quê ư ?

— Vâng !

— Mong mấy tháng chín thì cậu Hiền lên ?

— Độ mong một, mong hai.

Mong một, mong hai ấy không bao giờ đến, hay đã đến, mà không đem lại cuộc gặp mặt lâu thứ hai ở sườn núi Bài thơ nữa.

Vì, hết hè, anh tôi đi giáo học tỉnh khác.

Cách đây ba, bốn năm, có một lần tôi gặp Nhân ở Haiphong.

Nhân bấy giờ đã béo ra, có bụng phệ, và có địa vị trong trường doanh nghiệp. Còn tôi, tôi vẫn là một kẻ chạy từ ý tưởng nọ sang ý tưởng kia, từ cái đau thương này đến cái đau thương khác bởi cứ chết

cho một tình yêu để lại sống cho một tình yêu.

Gặp nhau sau ngót một phần tư thế kỷ.

» Bấy giờ thương nhau lắm. Nhưng tôi

nhận thấy rằng Nhân ít nói đến màu đời thơ ấu nữa.

Có lẽ vì đời anh nhiều việc lắm chăng ?

Một hôm, tôi hỏi anh cái câu hỏi mà dần đo mãi, tôi mới nói — bởi sợ một câu chuyện cũ làm xáo tình thần mới.

— Nay, anh có biết Ngà bây giờ ra sao không ?

— Ngà nào nhỉ ?

— Ngà con ông phán Kinh, cùng học với chúng ta ấy mà ? Nhân giả nhời gọn lỏn :

— Quên mất rồi. Lâu ngày ai nhớ được !

Tôi rất phục con người đầy óc kinh doanh đã có một hôm nắm tóc người ta giật chơi, để rồi không bao giờ nghĩ đến người ta nữa. Tôi thì không bao giờ dám nắm mớ tóc thiêng liêng giật như một cái đuôi mèo, mà sao suốt đời cứ đi nhớ thương những mớ tóc.

Than ôi ! nhất là cái mớ tóc huyền, tỏa ra sau lưng như làn suối, ở bên dãy núi Bài Thơ...

TRÚC ĐƯỜNG

Muốn đào tạo cho nước nhà sau này một lớp thanh niên xứng đáng, chúng ta, nhất là các bạn gái — ngay từ bây giờ phải đọc sách

GIAO-DỤC NHI-ĐỒNG

Cuốn sách giáo dục hoàn toàn nhất của bà ĐAM PHƯƠNG hội-trưởng hội Nữ-Công Huế. Có tựa của quan Nguyên Thượng Thư bộ Quốc - dân Giáo-dục : Phạm - Quỳnh

Lê Cường Hanoi xuất bản. In toàn giấy thượng hạng, 200 trang, khổ 18 x 24, giá 1\$50. Xin đặt mua trước kẻo hết

Có riêng một loại sách quý đóng bìa da chữ vàng, giá 7\$00 và một loại bìa vải chữ vàng, giá 3\$50, để dành cho các bạn yêu sách. Xin gửi tiền đặt mua trước từ bây giờ

Cuốn sách quý này sẽ là một tặng-phẩm trang nhã và hữu ích để các bạn mua tặng đôi lứa tân hôn trong mùa cưới

HAI CUỐN SÁCH VỪA IN XONG :

1-) MẸ CON tiền thuyết của Lưu-trọng-Lưu, giá 0\$60

2-) CHỢ CHIỀU thơ của Trúc Khê giá 1\$00

Edition Lê-Cường 75 Rue des Paniers Hanoi

giàu lỗi

(Tiếp theo trang 2)

Với cái yên trí ngu dại rằng tiền đã chiếm cho họ cái địa-vị cao sang trong xã hội — cái địa vị mà lẽ ra chỉ cái đức độ, cái tài năng, cái học vấn mới chiếm được — họ bèn học cách ăn ở cho xứng với cái địa vị đã mạo nhận. Và lúc này các nhà tư tưởng giả của ta mới học làm sang! Thì cũng được đi. Phú quý sinh lễ nghĩa, nhà giàu thì ăn ở ra cách nhà giàu chứ!

Khốn thay, một số nhà giàu xứ ta thường lầm tưởng rằng người giàu tức là người thương-lưu. Người giàu tức là người quý-phái nên họ rập theo những thói quan cách của các nhà đại gia. Song chỉ rập theo những thói rởm, hoặc rập một cách nguỵ-ngợng về. Cốt đã không có, chỉ có cái bề ngoài, khác chi đồ mã, người ta nhận nga thấy vẻ phong-lưu mượn, quan-cách hời! Rồi không một lúc nào họ quên trưng cái giàu của họ! Ấu cũng là một sự dĩ-nhiên. Khi họ không có cái gì đặc sắc hơn người chỉ có mỗi một cái giàu, thì bảo sao họ không mang nó ra làm thân hô vệ, rửa mặt, rửa mày với thiên hạ? Nhiều khi họ tự biết đồng liên cũng không làm cho họ được tất cả lòng quý trọng của người đời, họ bèn cậy cục mua lấy cái danh, mon men đến chốn cửa hầu kết bạn với người danh-giá.

Những người sau này một số kết bạn với người giàu lỗi là để lợi dụng, một số nữa, kiêu ngạo cái giống quý phái của mình, vẫn cho hạng người giàu lỗi là trọc-phú, tỏ ý khinh khi. Trong trường xã giao của ta giữa những

nhà giàu lỗi và nhà quý phái cũng diễn ra cái cảnh hàng thịt nguyệt hàng cá.

...

Tôi, không phải người nghèo chưa gặp bước, người quý phái sa sút mà bảo có lòng ghen ghét với hạng người giàu lỗi. Sở dĩ tôi có những nhận xét trên kia là tại tôi đã chứng kiến một cuộc đấu khẩu bóng gió của một bà con quan, vợ quan với một bà vừa phát lên giàu có.

Giữa chỗ đông người, bà nhà giàu giơ cái vòng kim cương nói với người bạn ngồi cạnh:

— Chiếc vòng này tôi mới mua của bà phủ Đ. nghìn hai đấy. Bà ta van nài mãi tôi mới mua cho và bà ta mới có tiền thu xếp đưa các con về quê. Ngủ bà gì thì bà lúc bắt tiền cũng chẳng ra cái thá gì (đúng nguyên văn).

Bà quý phái nọ tức lắm, một lát bảo bà khác ngồi cạnh:

— Này người ta xuất thân ở nơi bần tiện thì dù có vàng đeo đeo giắt nó vẫn ra vẻ bần tiện vẫn ra dáng trọc phú. Học đòi chần chê cũng không thể có được cái tư cách như mình!

Tôi xin tạm hạ màn cuộc đấu khẩu của hai bà ở đây. Thế đã đủ rõ sự kèn cựa giữa nhà giàu và nhà sang ở xứ mình! Cố nhiên những sự kèn cựa đó chỉ ở đàn bà là nhiều. Vô ý thức thay! Bao giờ cho các bà nhà giàu hiểu rằng tiền của không phải là một cơ để cho mình tự kiêu để mình khinh bỉ người khác. Nhất những bà giàu nổi lên càng phải nhớ cái thời hàn vi của mình! Còn những bà vào nơi quan cách chẳng nên mượn cái danh giá của cha, ông để lên mặt với mọi người. Cha ông hiền bác, mình tự kiêu, song là tự kiêu với chính mình mình để khỏi làm điều gì điếm nhục đến cái thanh danh của cha ông, để khuyến lệ mình phải nổi rồi lấy nghiệp nhà.

Là đàn bà, cái đức tính quý nhất vẫn là sự khiêm tốn, nhún nhường, giàu chó khoe, sang chó kiêu.

D. H.

NÓN LÁ THANH - QUAN

Đẹp, nhã, bền,

MÁT VÀ NẮNG MƯA ĐỀU DÙNG ĐƯỢC

Hạng chơn: 0p90 Có nœud: 1p20

Kiểu và nhãn hiệu cũ như Tòa Án Hanoi

Mme **Đông Trang**

11 Phố Gia - Long Hanoi, Tổng Phát-hành

Chỉ có nón Thanh-Quan mới xứng với nhan-sắc
yêu-kiêu và y-phục lộng lẫy của các Bà các Cô...

Kiểu nón lá, nắng mưa đều dùng được 0p90 và 1p20

CÁC BÀ CÁC CÔ CHỈ NÊN ĐỘI NÓN THANH-QUAN
BẮNG KHÔNG THÌ XIN ĐỪNG ĐỘI NÓN NỮA

TRẢ LỜI D E P

Cô Trinh Vientiane. —

1.) Nếu cô không đánh phần cô nên dùng lait d'amande douce
2.) Rửa mũi bằng nước có pha borax: mỗi lít nước cho chừng 20 gr borax. Vui lòng mua dùm cô cả hai thứ đó.

Cô Kim Lan Huế. Cao 1 m47 nặng những 50 kilo, mập quá. Người nào bảo cô uống dấm tức là hại cô đó! muốn gây ốm bớt phải theo phương pháp này: Tối 11, 12 giờ hãy đi ngủ, 5 giờ sáng dậy, tập thể thao cho thật mệt như thể những chất làm ra mỡ ở trong người sẽ bị hơi thở «đốt» đi. Không ngủ chưa. Sáng, tối trước khi ngủ uống một ly nước chanh pha đường. Còn ăn thì tránh hết sức những thứ có đường, có bột, như khoai tây, bột mì, bánh ngọt. Ăn nhiều rau rất tốt. Theo phương pháp này trong 3 tháng luôn sẽ có kết quả.

Cô Mộng Thủy Thái Nguyên. — Nên mua cao ban-long thật tốt mà ăn. Ở chỗ thoáng mát, sáng dậy tập thể lấy nửa giờ. Ăn nhiều đồ bổ như thịt bò non, trứng gà, cá thịt, muốn cho da mịn bôi lait d'amande douce.

Ông Tuấn-Tùng Hà Đông. — Bụng chân to như thế là vì chân ông, ông dõng không được giai. Ông hãy đi xe đạp cho nhiều, đi thứ thật cao, bắt chân khi đạp phải ruỗi cho hết, tức khắc bụng chân sẽ rắn lại, nhỏ đi.

Cô Ngân-Giang Nữ-sĩ 1.) Có gởi 3\$50 sẽ mua dùm cô thuốc tan nhang 2.) Da mặt nhờn nên dùng lait de concombre giá 6\$50. 3.) Lòng trắng trứng gà làm mịn da. Bôi một lúc lấy nước ấm rửa đi.

Cô Kim-Tuấn (C. q. lạc) — Chỉ lấy nguyên trong trần

trưng tốt đánh là được, không cần cho thuốc gì vào cả. Đánh cho thiệt đều tay.

Cô Hoàng-thị-Yến (Thanhhoa) — Có nên dùng lait d'Amande douce Rất vui lòng mua dùm cô. Có gởi 10\$00.

Cô K. (Đông-tĩnh). — 1.) Có thứ thuốc làm cho vú săn lại. Có gởi 13\$00 vui lòng mua dùm cô. 2.) Lưng không thẳng như thế nên tập barre fixe. 3.) Phải đi chiếu điện để xem có phải ở chỗ mổ ác có ung thư không. Ung thư (Cancer) là một bệnh nguy hiểm. Phải chữa cho gấp thì mới có cơ khỏi. Nếu bác sỹ coi cho cô đã bảo thế, hà tất phải xem sách. Gởi báo cho bạn cô rồi.

Cô Thao-Thơm. — 1.) Nên tập bơi hai cánh tay vận động nhẹ, mở thừa tiêu đi, cổ và cánh tay sẽ bớt to. 2.) Nên coi ở mục đẹp kỳ này về cái cổ.

Cô Dang (Bắc-ninh). — 1.) Đó là bệnh rụng tóc, phải chữa cho gấp kéo tóc rụng hết. Mua eau sublimé về gội đầu. Cần thận đừng cho nước vào mắt. 2.) Dùng lait d'Amande douce bôi vào cổ. Đã có người đến trả tiền báo rồi.

Cô Vô Danh (Hanoi). — Có nên dùng lait d'Amande douce 2.) Không có thuốc làm cho rụng tóc con. 3.) Địch là khí hư, không chữa, người sẽ gầy, mặt mất vẻ tươi sáng.

Bà B. H. (Thanh hóa). — 1.) Thứ lait d'Amande ấy của người mình chế không tốt. Bà gởi 10\$00 chúng tôi sẽ mua dùm bà thứ khác. 3.) Bà dùng crème Tsar như thế cũng được. 3.) Pommade Triogène làm cho lông mày cong giai thêm. 4.) Crème Tsar 10\$00 Pommade Triogène 5\$00, vui lòng mua dùm. 5.) Da ngăm ngăm đen nên dùng phấn màu Ocre foncé 1, son màu grenade, má hồng màu carotte.

Cô Tuyết-Mai (Hanoi). — Những cục nổi ở mặt là do

màu xấu cô nên uống thuốc thanh huyết. Muốn cho mụn ấy khỏi hẳn nên kiếm bác sỹ R.oux ở nhà thương Lanessan. Bác-sỹ chuyên môn về da.

Cô Hoàng (Nam Định). — 1.) Hay lắm, dùng một lọ mà đã thấy kết quả. Thử nghĩ xem sao. Thứ sà phòng ấy hết rồi! Vui lòng mua dùm cô son, gởi 4\$ 00

Cô Ninh — Tất cả ba thứ ấy cô gởi 5 đồng thêm 1 đồng cước chúng tôi sẽ mua dùm cô.

Trả lời thuốc

CÔ LỆ HỒNG - VÂN Hanoi. — Kinh nguyệt không đều sẽ làm cho mình ốm yếu luôn luôn. Nếu cô đã uống nhiều thuốc không khỏi, hãy cho người tới hàng lá mua hai thứ: y diên, ích-mẫu về sao vàng lên, sắc lấy nước uống. Hoặc mua cao quy-bản tấu nhiet tot về ăn, kinh nguyệt sẽ trở nên đều.

CÔ LÉDA. — Thuốc N° 1 là do đơn của bác sỹ hiện thuốc tây nào cũng có thể làm được. Nó có là nỹ phẩm đầu ma có nhãn hiệu. Bôi chừng 2, 3 lọ sẽ có kết quả. Thuốc N° 2 bây giờ còn độ 1, 2 thứ thôi. Có muốn thứ nào? Rất đồng ý với cô về những đoạn nói về nam-phái.

CÔ TỰỆ ANH Thanh hóa. — Không phải bác sỹ nào cũng chữa được tại. Cô hãy tới một bác sỹ chuyên môn để coi xem cái loét đó thế nào. Phải chữa ngay kéo dài.

CÔ BA (Thất-khê). — 1.) Huyết bạch là một bệnh rất thường với người dân bà Việt-Nam mà chính là một bệnh rất tai hại. Phải rửa bằng nước muối. Hãy gửi 6\$00 chúng tôi sẽ mua dùm cô một thứ thuốc của người nam mình chế rất công hiệu. 2.) Sự vú cô mắc bệnh ung thư chăng? Đi chiếu điện coi xem. Nếu không cho biết sẽ gửi thuốc lên.

Ông TÔN THẮT CHỨC (Thanh-hóa). — Ông mua 70 gr eau de Cologne và 15 gr teinture de Belladone hòa lẫn với nhau, dùng nước ấy sát vào lòng bàn tay một ngày vài lần. Sát luôn một tuần, bệnh đỏ mồm hôi tay sẽ hết.

Đã nhận được mandat của quý vị kẻ dưới đây vậy xin cảm tạ.

Cô Dệu-Hồng (Pau-quang) cô Thảo-Tuấn (Quảng-trị) cô Hoàng thị Ninh và cô Lưu thịnh Phương (Hatinh) bà Cam bá Bao (Thanh-hóa) bà Lương phan Quý (Linh-cẩm) bà Pao văn Thiết (Cao-Lãnh) cô Quỳnh và ông Lê thành Tuấn (Huế) ông Sergeant Bát (Tong) cô Khánh-Ngọc (Nam-định) ông Phạm văn Bang (Pau-rang) bà Nguyễn-Trần (Nha-trang) cô Thu-Cúc (Quảng-trị) ông Ngô trọng Tâm (Hưng-yên) ông Ngọc Bảo (Baria)

Ông PHẠM NGỌC KHUÊ (Việt-tri). — hạn báo của ông đến 5-9-42 này hết.

Ông TRỊNH HỮU NHƯ SU-BDIVISION T. P. (Vientiane). — hạn báo của ông hết đã 6 tháng, nay ông refusé số 164, vậy ông hãy trả cho chỗ sáu tháng ông thiếu.

Bà THÚY-LIÊN XUÂN-DỤC (Hồng-binh). — bà đọc báo từ 7-11-41 đến nay là 9 tháng chưa trả tiền, nay bà refusé số 165, vậy xin bà làm ơn hãy trả cho 9 tháng bà thiếu.

Cô TRẦN LỆ THU (Pau-ly). — những số báo cô nói hết cả chỉ còn ba số đã gửi đến cô rồi.

Cô TRẦN THỊ SINH (Bến thủy). — hạn báo của cô đến 4-1-43 mới hết.

Ông NGỌC-BẢO (Baria). — báo gửi đến ông từ số 162, song đã bị thất lạc, vậy hạn báo xin tính từ số 165, là số ông bắt đầu nhận được.

Cậu LÊ (Quảng-nam). — thông thả hãy làm thơ, học đi đã. Cậu đừng gập nhé.

Ông LAI (Vinh). — cảm ơn không đáng được.

BẠN TRỊNH-NỮ. — Gửi vì Nhà trang để cô em đọc, sẽ đăng bài bạn vừa rồi.

Trả lời pháp luật

Ông VÂN-TUÔNG (Nam-định). —

1.) Mình thuê nhà nếu người chủ không có buộc mình (cố nhiên có nói rõ trong bail) rằng mình không được cho thuê lại 1, 2 phòng thì mình vẫn có cái quyền sau.

2.) Nếu nhà muốn để ở, người chủ không có quyền đòi lại. Nếu nhà muốn để buôn bán thì người chủ phải báo trước 6 tháng.

3.) Người đàn bà ấy phải có giấy ưng thuận của chồng mới có quyền tái giá vì có đủ bằng cớ về sự cưới xin.

4.) Người đàn bà ấy có quyền làm đơn thưa được vì luật định rằng người chồng phải nuôi nấng và cấp dưỡng cho vợ.

Giới thiệu sách

Chúng tôi vừa nhận được cuốn :

1.) « Con chim đầu đàn » truyện học sinh số 1 giá 0\$15 của Lê-Văn-Trương và Thái-Phải

2.) cuốn « Chờ chết » truyện học sinh số 2 giá 0\$15, của Lê-Văn-Trương

3.) cuốn « Tiếng còi báo động » truyện học sinh số 3 của Lê-Văn-Trương giá 0\$15, đều do nhà xuất bản Đời-Mới gửi tặng, vậy xin cảm ơn nhà xuất bản và giới thiệu cùng bạn đọc.

T. B. Đ. B.

MỘT NHÀ CHUYÊN MÔN
ĐÓNG GIẤY PHỤ - NỮ

QUE
HIEN

36. HÀNG BỜ — HANOI

Quý bà quý cô muốn có
giấy và Sandale kiểu mới
đi mùa nực thì xin mời
lại hiệu Que-Hien

Chuyện riêng

chữ, sự đọc sách sẽ an ủi nỗi sầu xa nhà của ông. Cứu bà cụ, một khi con và rề đã đi rồi, còn có cái gì có thể an ủi được lòng già đôi chút nữa. Huống hồ người già cũng như con trẻ, nay ốm mai đau cần nhiều săn sóc. Vậy nếu ông hiểu rõ những nông nỗi ấy tất ông sẽ khuyên bà phải ở lại nhà phụng dưỡng mẹ. Bà cụ đã già, sự sum họp với con chỉ đếm tháng đếm ngày, chứ như ông bà đang độ hoa niên, vợ chồng còn nhiều năm giải thán rộng.

Bà lo xa ông, mẹ con bà sẽ như kẻ bơ vơ ? Cái cảm giác đó người đàn bà nào cũng cảm thấy khi trong nhà vắng bóng đàn ông. Song ông đi ít lâu rồi bà sẽ quen dần cái cảm giác đó và bà vẫn thấy tuy ở xa, mà ông vẫn là chỗ nương cậy tinh thần vững vàng của bà.

HỎI. — Chị tôi hứa hôn, gần đến ngày cưới thì chết. Nhà trai đã nạp tài, tốn phí rất nhiều. Thầy mẹ tôi sau khi chị tôi chết ít lâu mang hoàn lại tiền bạc tư trang cho nhà trai. Song đảng trai không nhận nói xin gửi đó. Thầy mẹ tôi thấy nhà trai khăng khăng không nhận đành mang về. Nay đã giỗ hết chị tôi bên nhà trai mới sang nghĩ ý với thầy mẹ tôi xin cưới tôi cho người anh rể họ của tôi lúc trước. Thầy mẹ tôi rất phản văn, tôi định liệ. Nhưng ra anh rể họ của tôi cũng khá, song lấy thế tôi vẫn thấy lam sao ? Vậy có nên không ?

BUÔNG

Sao lại không nên ? Tôi chẳng thấy có sự « lam sao » trong cuộc nhân duyên ấy cả. Có nên lấy thế làm may mắn vì đã từng biết tích nết người chồng, cô khỏi mất công lựa chọn dò nết và người. Mọi sự đã an bài sẵn, cô cũng như cô Thúy Vân diễm phúc ehan chan, chỉ việc đặt chân lên đường hạnh phúc,

THU-LINH

Xưa nay bị nhiều, vì :

Ăn no vội tắm ngõ thường!!!
Cơm no vội đã lên giường ngủ ngay!
Dục tình đương lúc no xay!!!
Phòng tích bệnh ấy xưa nay bị nhiều
Chỉ uống một liều,
Thấy giẻ chịu ngay.

Eao to 12grs. Op.55 — Eao bé 6 grs. Op.30

KHẮP ĐÔNG-DƯƠNG

Ra đời trước nhất ở Đông-Dương, phương thuốc ho lao
họa máu hay ho đàm
là phương thuốc gia truyền cụ Trình Hải-Long (nội tổ ông đốc-
học Hào). Có hai thứ : 6\$00 và 4\$50.

AI CŨNG BIẾT...

Sự công hiệu của Nước Cốt Sâm Cao-ly (con sâm chưa lấy
nước cốt). Đại tài bổ dưỡng người già yếu, thanh niên Nam Nữ
gầy ốm, bạc nhược. Ve lớn 6\$00 Nhỏ 4\$90. Xa mua gửi mandat
ông :

TRINH VĂN Hào

110, Rue des Vassoigne — Tân-dinh — Saigon

ĐỦ CẢ CÁC MẶT HÀNG TỜ LỰA

Hàng vận chơn và các thứ hoa mới lạ rất nền, luster (đũi) rất
đẹp. Xưởng nhà dệt bán thẳng cho người mua buôn lẻ nên
giá rất hạ. Các bà lịch sự muốn dùng hoặc muốn xem hàng để
biết công-nghệ dệt ở Hà-dông đã tiến bộ đến bậc nào

XIN MỜI TỚI XƯỞNG DỆT NGỌC - DUNG
SỐ 32, NÉGRIER — HADONG (Trước chỗ xe điện đổ)

Chủ nhân rất hân-hạnh tiếp rước các quý-khách muốn mua
hay xem hàng — Có nhận hàng gửi đi các nơi.

THUỐC NHẬT

MỆNH

CHI MÀU

Chữa bệnh đàn bà

Thuốc « Mệnh chi mẫu »
của Nhật, dù người khiếp
sợ sự uống thuốc đến đâu,
dùng cũng được hai lòng.
Thuốc chuyên chữa những
bệnh ở đàn bà :

« Kinh hành không đúng
ngày, lúc hành kinh đau
bụng, kinh bế, các chứng
hư lạnh, thiếu huyết, băng
lậu, rức đầu, chóng mặt.
Các bệnh ở tử cung như
sích-bạch-đái-hạ, màng tử-
cung nóng, hoặc trong tử
cung nóng rần và xung đau
Các bệnh không thai được,
tiểu sản, sinh sản khó, tha)
tiền sản hậu, gầy yếu, vàng
da, điều là thuốc chuyên
môn.

Đàn bà ho lao, hoặc ho
sản hậu điều có thuốc
Nhật riêng để dùng.

HỎI MUA TẠI :

Phòng thuốc

Chữa Phổi

15 HÀNG BÈ (RADEAUX
HANOI TÉL. 1630

Ở xa mua lĩnh hóa giao ngay.

• Cần nhiều Đại lý •

BAO THANH NGHỊ

(Do một nhóm thanh niên trí thức chủ trương gồm có các
văn-gia luật-gia, giáo-sư, bác-sĩ, dược-sĩ, họa-sĩ, nhạc-sĩ

TRONG SỐ 16 AOUT 1942

Cuộc cải cách giáo-dục ở Pháp : Vũ đình Hòe
Nói chuyện thơ nhân quyền « Thi nhân Việt-
nam 1931-1942 » : Diệu Anh
Chiếc gạch-nối giữa họa và tên người ; Tao Trang
Lược khảo tiền-thuyết Tàu ; Trần văn Giáp
Những hình ảnh trong văn thơ Pháp và Việt-
nam : Vũ bội Liểu
Tư tưởng ngẫu nhiên ; Đình gia Trinh

Mấy điều cần biết về thể lệ trước-bạ các văn
tự của người Nam : Phạm gia Kính

Cái đẹp trong tranh Tô Ngọc Vân

Nhất dao (truyền dịch) Lê huy Văn

Eo bèo Dardanelles và miền đầu hoa Canease

Độc sách mới V. H. L. H. V.

Nhân chị em

Nhân chị em tôi kỳ ở cũ
Muốn tốt tươi nên giữ màu da !

Hoa Kỳ Ruợu Chồi nên xoa,
Dung nhan sẽ thấy nỏn nà hơn xưa !
Vừa giãn huyết lại vừa giãn cốt
Vẻ đoan trang đẹp tốt dễ trông !
Ngày xuân càng đượm sắc hồng
Càng tăng màu thắm, càng nồng tẩm yêu

VŨ-THỊ NGUYỆT-NGA

MOT GI'ONG BIẾT YÊU GIA-ĐÌNH

Nếu ngài biết yêu gia đình của ngài
Thì bao giờ ngài cũng nên có sẵn :

- 1.) THUỐC PHÒNG TÍCH
- 2.) THUỐC LY

HIỆU
CON
CHIM

Vu - Đình - Tân

178, LẠCH-TRAY HAIPHONG (Tổng phát hành)

PHẦY BỤI 7 FAN

Xét thấy nhà nào để gương soi
mở cửa ki h tử kính lem
em luồn n' n' ấy là cái biểu
hiện c' inh thứ sắp sửa sảy
ra những cuộc bụi trần như
chơi bời, biếng nhác, nghèo
khó, hàng họ ố âm hoặc nội trợ
chán nản, vậy nên tránh trước
và dùng ngay : BLANC d'ANNAM
là thứ thuốc bột để lau
chùi và đánh gương tử kính
cửa kính, cốc đĩa thủy tinh rá
trong sáng sạch sẽ, tiện lợi mà
lại hạ tiền. Thứ thuốc bột này
có thể đánh được cả mũi lẫn
giấy phoi được nằng già sẽ trắng
như tuyết và có bài cái đặc
điểm : Khi cầm mũi d'oi lên đầu
không gây ra tay vì không có
bụi phoi phôi như các thứ phấn
khác ; khi muốn đánh lại mà
nhở ra hết bột, tạm lấy nước
rửa sạch bụi đi, mang phoi ra
sẽ trắng như mới. Thật là nhất
cử tam tứ tiện. Có bán tại các
đại lý RUỢU CHỒI HOA KỲ và
PHÒNG TÍCH CON CHIM mỗi
phong nặng 100grammes giá 0p10
Cần đại lý các tỉnh, hỏi An-Hà
13 - Rue du Culvre - Hanoi

MUỐN CÓ

Nhà lầu, ô-tô

Nên mua

XỜ XỜ

ĐÔNG - DƯƠNG

1\$00 MỘT SỐ

Không nên bỏ tiền và đem da mặt của
mình để thí nghiệm những hiệu phần lạ

QUÍ BÀ, QUÍ CÔ CHỈ NÊN DÒI

PHẦN MURAT hay là phần **SUPER-MURAT**

Hai thứ phần có tiếng và đã được lòng tất cả phong-lưu phụ-nữ

Có bán ở các cửa hàng lớn

Phần MURAT giá 1\$50

Phần SUPER-MURAT giá 2\$50

Tổng-phát-hành Bắc-Kỳ. Ai-Lao Etablissements VẠN-HÓA 8 Rue des Cantonnais Hanoi